

عنوان مقاله:

بررسی و شناخت شان، منزل و جایگاه اینار و اینارگر در قرآن و روایات دینی و اسلامی

محل انتشار:

دوفصلنامه شاهد اندیشه، دوره 4، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

شهرلا رضایی - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه و دانشگاه فرهنگیان صدوقی کرمانشاه. roza.yasaman65@yahoo.com

خلاصه مقاله:

اینار، به معنی از خودگذشتگی و مقدم داشتن دیگران بر خود است. اینار از پرشکوه ترین مظاهر جمال و جلال انسانیت است و تنها انسان های بزرگ به این قله شامخ صعود می کنند. اینار شامل گذشتن از جان، مال، مقام، شخصیت و مانند آن در را خدا می شود اگرچه بیشتر در مقدم داشتن دیگران در امور مالی یا مقدم داشتن خواسته دیگران به کار برده می شود. مفهوم اینار بر اثر وجود پاره ای صفات اخلاقی مرتبط با آن مانند بخشش و مهمان نوازی و گذشت در نظام اخلاقی عرب قبل از اسلام برای مردم شبه جزیره مفهومی شناخته شده بود. آیات قرآن با امضای این رفتار نیک آن را در خدمت اهداف دین جدید قرار داده و گاه با ایجاد تغییراتی به اصلاح و تکمیل آن پرداخته است. مهم ترین آیه اینار که به صراحت از آن یاد شده، درباره میزبانی صمیمانه انصار از مهاجران پس از مهاجرت مسلمانان مکه به مدینه است و در این آیه والذین تبوءوا الدار والاایمن من قبلهم یحبون من هاجر الیهم ولا یجدون فی صدورهم حاجه مما اوتوا و یؤثرون علی انفسهم ولو کان بهم خصاصة از خصلت مهمان دوستی و جود و بخشش خالصانه مسلمانان مدینه نسبت به مهاجران مکه یاد شده و اینار آنان به رغم نیاز شدید خویش ستایش شده است. همچنین اینار در روایات نیز از جایگاه خاص و ویژه ای برخوردار است که در این مقاله قصد داریم به بررسی و شناخت شان، منزل و جایگاه اینار و اینارگر در قرآن و روایات دینی و اسلامی بپردازیم. روش تحقیق از نوع تحلیلی توصیفی بوده و ابزار گردآوری اطلاعات و داده ها با استفاده از فیش برداری و روش کتابخانه است.

کلمات کلیدی:

اینار، اینارگر، شهادت، از خودگذشتگی، جانباز، شهید، جلال انسانیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1948407>

